

✦ Texty na tento týden – Ž 46; Jr 4:23–26; Ž 47:2–5; 1Te 4:13–17, Ž 75, Zj 14:6–12

✦ Základní verš

„*At' je známa na zemi tvá cesta, mezi všemi pronárody tvoje spása! Kéž ti, Bože, lidé vzdají chválu, kéž ti vzdají chválu všichni lidé!*“ (Ž 67:3.4)

Když přemýšlíme o závěrečných událostech, máme tendenci soustředit se v knize Zjevení na různé šelmy a mocnosti. Samozřejmě mají velký význam, jinak by nebyly součástí Božího poselství (viz Zj 1,3).

Proroctví se však zabývají také klíčovými otázkami spojenými s hříchem, utrpením, soudem, bojem dobra a zla, povahou spravedlnosti a nespravedlnosti, pronásledováním a dalšími skutečnostmi.

Těmito otázkami se žalmy zabývají poměrně podrobně. Kniha žalmů zkoumá téměř všechny lidské emoce – od temné sklíčenosti až po nespoutanou radost. Vidíme v nich, jak se Izrael připravuje na boj proti silám temnoty. Čteme o jednotlivcích, kteří zápasí s otázkou, proč Bůh nebojuje se zlem přímo a okamžitě. Tuto otázku jsme si už nepochybně položili i my. Žalmy nás směřují do svatyně, kde nacházíme odpovědi. V žalmech nacházíme také opakovaný důraz na to, že Hospodin je Stvořitelem. Podobnými otázkami se zabýváme i dnes, když se snažíme najít odpovědi na situaci ve světě. I proto budeme tento týden pokračovat ve zkoumání žalmů. Opět budeme hledat souvislosti mezi žalmy a proroctvími.

✦ Osnova lekce:

V deváté lekci ještě zůstaneme v Knize žalmů, abychom viděli, jak i ony, podobně jako kniha Zjevení, představují nejen budoucí dobu krize a vzpoury proti Bohu, ale i naději, kterou Bůh svým dětem zaslubuje, včetně konečného vítězství.

- Ž 46; Zj 6:14 - Naděje do doby závěrečné krize (neděle)
- Ž 46:7.8; Jr 4:23–26 - Naděje uprostřed nepokoje (pondělí)
- Ž 47:2–5 - Naděje na konečné Boží vítězství a záchranu (úterý)
- Ž 75; Zj 14:9–12 - Naděje na spravedlivý Boží soud (středa)
- Ž 67; Zj 14:6–12 - Boží touha, aby jeho spásu poznaly všechny národy (čtvrtek)

NE 25. května – OSVĚDČENÁ POMOC V SOUŽENÍ

Ž 46:1-12 „¹Pro předního zpěváka; pro Kórachovce, píseň vysokým hlasem. ²Bůh je naše útočiště, naše síla, pomoc v soužení vždy velmi osvědčená. ³Proto se bát nebudeme, byť se převrátila země a základy hor se pohnuly v srdci moří. ⁴At' si jejich vody hučí, at' se pění, at' se hory pro jejich zpupnost třesou! ⁵Řeka svými toky oblažuje město Boží, svatyni přibytku Nejvyššího. ⁶Nepohne se, Bůh je v jeho středu, Bůh mu pomáhá hned při rozbřesku jitra. ⁷Pronárody hlučí, království se hroučí, jen vydá hlas a země se rozplývá. ⁸Hospodin zástupů je s námi, Bůh Jákobův, hrad náš nedobytný. ⁹Pojďte jen, pohled'te na Hospodinovy skutky, jak úžasné činy v zemi koná! ¹⁰Činí přítrž válkám až do končin země, tříští luky, láme kopí, spaluje v ohni válečné vozy. ¹¹„Dost už! Uznějte, že já jsem Bůh. Budu vyvyšován mezi pronárody, vyvyšován v zemi.“ ¹²Hospodin zástupů je s námi, Bůh Jákobův, hrad náš nedobytný.“

Zj 6:14 „Nebesa zmizela, jako když se zavře kniha, a žádná hora a žádný ostrov nezůstaly na svém místě.“

2Pt 3:11.12 „¹¹Když tedy se toto vše rozplyne, jak svatě a zbožně musíte žít vy, ¹²kteří dychtivě očekáváte příchod Božího dne! V něm se nebesa roztaví v ohni a živly se rozpustí žárem.“

PO 26. května – NADĚJE UPROSTŘED NEKLIDU

Ž 46:7.8 „⁷Pronárody hlučtí, království se hroutí, jen vydá hlas a země se rozplývá. ⁸Hospodin zástupů je s námi, Bůh Jákobův, hrad náš nedobytný.“

Jr 4:23-26 „²³Viděl jsem zemi, a hle, je pustá a prázdná, nebesa jsou beze světla. ²⁴Viděl jsem hory, a hle, třesou se, všechny pahorky se otřásají. ²⁵Viděl jsem, a hle, nikde žádný člověk, i všechno nebeské ptactvo odletělo. ²⁶Viděl jsem, a hle, sad je pouští, všechna města v něm jsou podvrácena Hospodinem, jeho planoucím hněvem.“

Zj 21:1 „A viděl jsem nové nebe a novou zemi, neboť první nebe a první země pominuly a moře již vůbec nebylo.“

Da 7 „¹V prvním roce vlády Belšasara, krále babylónského, viděl Daniel sen, vidění mu prošla hlavou na jeho lůžku. Hned tedy v hlavních rysech ten sen popsal. ²Daniel řekl: „Viděl jsem v nočním vidění, hle, čtyři nebeské větry rozbouřily Velké moře. ³A z moře vystoupila čtyři veliká zvířata, odlišná jedno od druhého. ⁴První bylo jako lev a mělo orlí křídla. Viděl jsem, že mu byla křídla oškubána, bylo pozvednuto od země a postaveno na nohy jako člověk a dáno mu lidské srdce. ⁵Hle, další zvíře, druhé, se podobalo medvědu. Bylo postaveno tváří k jedné straně. Mělo v tlamě mezi zuby tři žebra a bylo mu řečeno: „Vstaň a hojné se nažer masa!“ ⁶Potom jsem viděl, hle, další zvíře bylo jako levhart a mělo na hřbetě čtyři pačtí křídla. Bylo to zvíře čtyřhlavé a byla mu dána vladařská moc. ⁷Potom jsem v nočním vidění viděl, hle, čtvrté zvíře, strašné, příšerné a mimořádně mocné. Mělo veliké železné zuby, žralo a drtilo a zbytek rozšlapávalo svými nohama. Bylo odlišné ode všech předešlých zvířat a mělo deset rohů. ⁸Prohlížel jsem rohy, a hle, vyrostl mezi nimi další malý roh a tři z dřívějších rohů byly před ním vyvráceny. Hle, na tom rohu byly oči jako oči lidské a ústa, která mluvila troufale. ⁹Viděl jsem, že byly postaveny stolce a že usedl Věkovitý. Jeho oblek byl bílý jako sníh, vlasy jeho hlavy jako čistá vlna, jeho stolec – plameny ohně, jeho kola – hořící oheň. ¹⁰Řeka ohnivá proudila a vycházela od něho, tisíce tisíců sloužily jemu a desetitisíce desetitisíců stály před ním. Zasedl soud a byly otevřeny knihy. ¹¹Tu jsem viděl, že pro ta troufalá slova, která roh mluvil, viděl jsem, že to zvíře bylo zabito, jeho tělo zničeno a dáno k spálení ohněm. ¹²Zbýlým zvířatům odňali jejich vladařskou moc a byl jim ponechán život do určité doby a času. ¹³Viděl jsem v nočním vidění, hle, s nebeskými oblaky přicházel jakoby Syn člověka; došel až k Věkovitému, přivedli ho k němu. ¹⁴A byla mu dána vladařská moc, sláva a království, aby ho uctivali všichni lidé různých národností a jazyků. Jeho vladařská moc je moc věčná, která nepomine, a jeho království nebude zničeno.“ ¹⁵Můj duch, můj, Danielův, byl uvnitř své schránky zmatený a vidění, která mi prošla hlavou, mě naplnila hrůzou. ¹⁶Přistoupil jsem k jednomu z těch, kteří tam stáli, a prosil jsem ho o hodnověrný výklad toho všeho. Řekl mi to a oznámil mi výklad té věci: ¹⁷„Ta čtyři veliká zvířata, to čtyři králové povstanou v zemi. ¹⁸Ale království se ujmou svatí Nejvyššího a budou mít království v držení až na věky, totiž až na věky věků.“ ¹⁹Chtěl jsem mít jistotu o tom čtvrtém zvířeti, které bylo odlišné ode všech ostatních a bylo mimořádně strašné: mělo železné zuby, bronzové drápy, žralo a drtilo a zbytek rozšlapávalo svými nohama, ²⁰i o deseti rozích, které mělo na hlavě, a o dalším, který vyrostl a před nímž tři spadly, totiž o tom rohu, který měl oči a ústa mluvící troufale a jevil se větší než ostatní. ²¹Viděl jsem, že ten roh vedl válku proti svatým a přemáhal je, ²²až přišel Věkovitý a soud byl předán svatým Nejvyššího; nadešla doba a království dostali do držení svatí. ²³Řekl toto: „Čtvrté zvíře – na zemi bude čtvrté království, to se bude ode všech království lišit; pozře celou zemi, podupe ji a rozdrtí. ²⁴A deset rohů – z toho království povstane deset králů. Po nich povstane jiný, ten se bude od předchozích lišit a sesadí tři krále. ²⁵Bude mluvit proti Nejvyššímu a bude hubit svaté Nejvyššího. Bude se snažit změnit doby a zákon. Svatí budou vydáni do jeho rukou až do času a částí a poloviny času, ²⁶avšak zasedne soud a vladařskou moc mu odejmou, a bude úplně vyhlazen a zahuben. ²⁷Království, vladařská moc a velikost všech království pod celým nebem budou dány lidu svatých Nejvyššího. Jeho království bude království věčné a všechny vladařské moci ho budou uctívat a poslouchat.“ ²⁸Zde končí to slovo. Já, Daniel, jsem se velice zhroutil těch myšlenek, barva mé tváře se změnila, ale to slovo jsem uchoval ve svém srdci.“

Fp 3:20 „My však máme občanství v nebesích, odkud očekáváme i Spasitele, Pána Ježíše Krista.“

Ez 1:26 „A nahoře nad klenbou, kterou měly nad hlavou, bylo cosi, co vypadalo jako safírový kámen podoby trůnu, a na té podobě trůnu, nahoře na něm, bylo cosi, co vypadalo jako člověk.“

Ž 45:7 „Tvůj trůn, ó božský, bude stát věčně a navždy, tvým žezlem královským je žezlo práva.“

Mt 24 „¹Když Ježíš vyšel z chrámu a odcházel odtud, přistoupili k němu učedníci a ukazovali mu na chrámové stavby. ²On však jim řekl: „Vidíte toto všechno? Amen, pravím vám, že tu nezůstane kámen na kameni, všechno bude rozmetáno.“ ³Když seděl na Olivové hoře a byli sami, přistoupili k němu učedníci a řekli: „Pověz nám, kdy to nastane a jaké bude znamení tvého příchodu a skonání věku!“ ⁴Ježíš jim odpověděl: „Mějte se na pozoru, aby vás někdo nesvedl. ⁵Neboť mnozí přijdou v mém jménu a budou říkat „já jsem Mesiaš“ a svedou mnohé.“

PÁ 30. května – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečtěte si texty Ž 133; Sk 1,4–9 a Zj 5,4–7.

„V době patriarchů se působení Ducha svatého často projevovalo pozoruhodným způsobem, nikdy však ve své plnosti. Učedníci poslechli svého Spasitele a nyní pokorně prosili o tento dar. Ježíš podpořil jejich modlitbu svou přímlovou v nebi. Požadoval dar Ducha, aby ho mohl vylít na svůj lid.“ (AA 37; PNL 23)

Učedníci byli poučeni, aby vydávali svědectví o Kristu „v Jeruzalémě a v celém Judsku, Samařsku a až na sám konec země“ (Sk 1,8). Je to dílo, které bude ohlašovat návrat Krista (Mt 24,14). I dnes máme pokračovat v tom, co učedníci začali.

Když nám Kristus řekl, abychom nesli světu evangelium, nenechal nás, abychom sami vymýšleli způsoby, jak to uskutečnit. Tato práce je řízena z nebeské svatyně. To, co děláme, vychází z důvěrného vztahu s Kristem: On nás vede a dává nám sílu. Toto je jeho dílo, ne naše: je jen třeba, abychom následovali jeho vedení. Všimneme si, jak to fungovalo v Izraeli: Bůh je požádal, aby se řídili jeho pokyny, a pak učinil i takové divy a zázraky, které byly z lidského pohledu naprosto nemyslitelné. Duch již působí v srdcích našich bližních. Naším úkolem je být při tom, abychom je ve správné chvíli rozhodování pozvali, aby se připojili k Božímu lidu, který stojí s Beránkem na Siónu. Nemusíme vymýšlet nové způsoby a metody, to není náš úkol – je to dílo našeho Boha.

Otázky k rozhovoru

1. Ve světě existuje mnoho neoslovených lidí, i když poselství tří andělů zaznívá již dlouhou dobu. Uvažujte, jak můžeme jako sborové společenství lépe plnit úkol, k jehož provedení nás Kristus povolal. Jak se můžeme naučit nepodléhat malomyslnosti, když lidé na naše pozvání nereagují?

2. Ve Zj 5 je Jan svědkem toho, že zapečetěný svitek byl dán Beránkovi, protože on jediný je „hoden“ jej otevřít. Když jsou pečeti na svitku otevřeny (Zj 6), vidíme jasně předpovězené novozákonní dějiny – a to až po dobu konce. Co se z toho můžeme naučit o způsobu, jakým Bůh zamýšlí dokončit své dílo?

3. Které události ve světě a kolem nás by mohly velmi rychle způsobit, že se začne dít to, co je popsáno ve Zj 13 a 14? Co tomu zatím brání?

21:03

³⁶Sancherib, král asyrský, odtáhl pryč a vrátil se do Ninive a usadil se tam. ³⁷Když se klaněl v chrámě svého boha Nisroka, Adramelek a Sareser, jeho synové, ho zabil mečem a unikli do země Araratu. Po něm se stal králem jeho syn Esarhadón.“

Zj 20 „¹Tu jsem viděl, jak z nebe sestupuje anděl, který má v ruce klíč od propasti a veliký řetěz. ²Zmocnil se draka, toho dávného hada, toho ďábla a satana, ³na tisíc let jej spoutal, uvrhl do propasti, uzamkl ji a zapečetil, aby již nemohl klamat národy, dokud se nedovrší těch tisíc let. Potom musí být ještě na krátký čas propuštěn. ⁴Viděl jsem trůny a na nich usedli ti, jimž byl svěřen soud. Spatřil jsem také ty, kdo byli slati pro svědectví Ježíšova a pro slovo Boží, protože nepoklekl před dravou šelmou ani jejím obrazem a nepřijali její znamení na čelo ani na ruku. Nyní povstali k životu a ujali se vlády s Kristem na tisíc let. – ⁵Ostatní mrtví však nepovstanou k životu, dokud se těch tisíc let nedovrší. – ⁶To je první vzkříšení. Blahoslavený a svatý, kdo má podíl na prvním vzkříšení! Nad těmi druhá smrt nemá moci, nýbrž Bůh a Kristus je učíní svými kněžími a budou s ním kralovat po tisíc let. ⁷Až se dovrší tisíc let, bude satan propuštěn ze svého žaláře ⁸a vyjde, aby oklamal národy ve všech čtyřech úhlech světa, Góga i Magóga. Shromáždí je k boji a bude jich jako písku v moři. ⁹Viděl jsem, jak vystoupil po celé šíři země a obklíčili tábor svatých a město, které miluje Bůh. Ale sestoupil oheň z nebe a pohltil je. ¹⁰Jejich svědce ďábel byl uvržen do jezera, kde hoří síra a kde je již dravá šelma i falešný prorok. A budou trýzněni dnem i nocí na věky věků. ¹¹A viděl jsem veliký bělostný trůn a toho, kdo na něm seděl; před jeho pohledem zmizela země i nebe a už pro ně nebylo místa. ¹²Viděl jsem mrtvé, mocné i prosté, jak stojí před trůnem, a byly otevřeny knihy. Ještě jedna kniha byla otevřena, kniha života. A mrtví byli souzeni podle svých činů zapsaných v těch knihách. ¹³Moře vydalo své mrtvé, i smrt a její říše vydaly své mrtvé, a všichni byli souzeni podle svých činů. ¹⁴Pak smrt i její říše byly uvrženy do hořícího jezera. To je druhá smrt: hořící jezero. ¹⁵A kdo nebyl zapsán v knize života, byl uvržen do hořícího jezera.“

ČT 29. května – AŽ JE ZNÁMA TVOJE SPÁSA!

Ž 67:1-8 „¹Pro předního zpěváka za doprovodu strunných nástrojů. Zpívaný žalm. ²Kéž je nám Bůh milostiv a dá nám požehnání, kéž nad námi rozjasní svou tvář! ³Ať je známa na zemi tvá cesta, mezi všemi pronárody tvoje spása! ⁴Kéž ti, Bože, lidé vzdají chválu, kéž ti vzdají chválu všichni lidé! ⁵Ať se národy radují, ať zaplesají, neboť soudíš lidi podle práva, spravuješ národy země. ⁶Kéž ti, Bože, lidé vzdají chválu, kéž ti vzdají chválu všichni lidé! ⁷Země vydala své plody, Bůh nám zehná, Bůh náš. ⁸Bůh nám dává svoje požehnání. Nechť se ho bojí všechny dálny země!“

Zj 14:6-12 „⁶Tu jsem viděl jiného anděla, jak letí středem nebeské klenby, aby zvěstoval věčné evangelium obyvatelům země, každé rase, kneni, jazyku i národu. ⁷Volal mocným hlasem: „Bojte se Boha a zdejte mu čest, neboť nastala hodina jeho soudu; poklekněte před tím, kdo učinil nebe, zemi, moře i prameny vod.“ ⁸Za ním letěl druhý anděl a volal: „Padl, padl veliký Babylon, který opojil všechny národy svým smilstvím a dal jim pít z poháru hněvu.“ ⁹Za nimi letěl třetí anděl a volal mocným hlasem: „Kdo kleká před šelmou a před její sochou, kdo přijímá její cejch na čelo či na ruku, ¹⁰bude pít víno Božího rozhorlení, které Bůh nalévá neředeně do číše svého hněvu; a bude mučen ohněm a sítou před svatými anděly a před Beránkem. ¹¹A jeho muka neuhasnou na věky věků a dnem ani nocí nedojde pokoje ten, kdo kleká před šelmou a jejím obrazem a nechal si vtisknout její jméno. ¹²Zde se ukáže vytrvalost svatých, kteří zachovávají Boží příkázání a věrnost Ježíši.““

Iz 56:6.7 „⁶Těm z cizinců, kteří se připojili k Hospodinu, aby mu sloužili a z lásky k jeho jménu se stali jeho služebníky, praví: „Všechny, kdo dbají na to, aby neznesvěcovali den odpočinku, kdo se pevně drží mé smlouvy, ⁷přiveďte na svou svatou horu a ve svém domě modlitby je oblažím radostí, jejich oběti zápalné a obětní hody dojdou na mém oltáři zalíbení. Můj dům se bude nazývat domem modlitby pro všechny národy.“

⁶Budete slyšet válečný ryk a zvěsti o válkách; hleďte, abyste se nelekali. Musí to být, ale to ještě nebude konec. ⁷Povstane národ proti národu a království proti království, bude hlad a zeměřesení na mnoha místech. ⁸Ale to vše bude teprve začátek bolesti. ⁹Tehdy vás budou vydávat v soužení i na smrt a všechny národy vás budou nenávidět pro mé jméno. ¹⁰A tehdy mnozí odpadnou a navážejí se budou zrazovat a jedni druhé nenávidět; ¹¹povstanou lživí proroci a mnohé svedou, ¹²a protože se rozmůže nepravost, vychladne láska mnohých. ¹³Ale kdo vytrvá až do konce, bude spasen. ¹⁴A toto evangelium o království bude kázáno po celém světě na svědectví všem národům, a teprve potom přijde konec. ¹⁵Když pak uvidíte „znesvěcující ohavnost“, o níž je řeč u proroka Daniela, jak stojí na místě svatě – kdo čteš, rozuměj – ¹⁶tehdy ti, kdo jsou v Judsku, ať uprchnou do hor; ¹⁷kdo je na střeše, ať nesestupuje, aby si něco vzal z domu; ¹⁸a kdo je na poli, ať se nevrací, aby si vzal plášť. ¹⁹Běda těhotným a kojícím v oněch dnech! ²⁰Modlete se, abyste se nemuseli dát na útěk v zimě nebo v sobotu. ²¹Neboť tehdy nastane hrozná soužení, jaké nebylo od počátku světa až do nynějška a nikdy již nebude. ²²A kdyby nebyly ty dny zkráceny, nebyl by spasen žádný člověk; ale kvůli vyvoleným budou ty dny zkráceny. ²³Tehdy, řekne-li vám někdo: „Hle, tu je Mesiáš nebo tam,“ nevěřte! ²⁴Neboť vstanou lžimesiášové a lži proroci a budou předvádět veliká znamení a zázraky, že by svedli i vyvolené, kdyby to bylo možné. ²⁵Hle, řekl jsem vám to předem. ²⁶Když vám řeknou: „Hle, je na poušti,“ nevycházejte! „Hle, v tajných úkrytech,“ nevěřte tomu! ²⁷Neboť jako blesk ozáří oblohu od východu až na západ, takový bude příchod Syna člověka. ²⁸Kde je mrtvola, slétnou se i supi. ²⁹Hned po soužení těch dnů se zatmí slunce, měsíc ztratí svou zář, hvězdy budou padat z nebe a mocnosti nebeské se zachvějí. ³⁰Tehdy se ukáže znamení Syna člověka na nebi; a tu budou lomit rukama všechny čeledi země a uzří Syna člověka přicházejícího na oblacích nebeských s velkou mocí a slávou. ³¹On vyšle své anděly s mohutným zvukem polnice a ti shromáždí jeho vyvolené od čtyř úhlů světa, od jedněch konců nebe ke druhým. ³²Od říkavníku si vezměte poučení: Když už jeho větev raší a vyráží listy, víte, že je léto blízko. ³³Tak i vy, až toto všecko uvidíte, vězte, že ten čas je blízko, přede dveřmi. ³⁴Amen, pravím vám, že nepomine toto pokolení, než se to všechno stane. ³⁵Nebe a země pominou, ale má slova nepominou. ³⁶O onom dni a hodině však neví nikdo, ani andělé v nebi, ani Syn; jenom Otec sám. ³⁷Až přijde Syn člověka, bude to jako za dnů Noeho: ³⁸Jako tehdy před potopou hodovali a pili, ženili se a vdávaly až do dne, kdy Noe vešel do korábu, ³⁹a nic nepoznali, až přišla potopa a zachvátila všechny – takový bude i příchod Syna člověka. ⁴⁰Tehdy budou dva na poli, jeden bude přijat a druhý zanechán. ⁴¹Dvě budou mlít obilí, jedna bude přijata a druhá zanechána. ⁴²Bděte tedy, protože nevíte, v který den váš Pán přijde. ⁴³Uvažte přece: Kdyby hospodář věděl, v kterou noční dobu přijde zloděj, bděl by a zabránil by mu vloupat se do domu. ⁴⁴Proto i vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kdy se nenadějete. ⁴⁵Když pán ustanovuje nad svou čeledí služebníka, aby jim včas dával pokrm, který služebník je věrný a rozumný? ⁴⁶Blaze tomu služebníku, kterého pán při svém příchodu nalezne, že tak činí. ⁴⁷Amen, pravím vám, že takové bude všim, co mu patří. ⁴⁸Když si však špatný služebník řekne: „Můj pán nejde,“ ⁴⁹a začne bít své spoluslužebníky, hodovat a pít s opilci, ⁵⁰tu pán toho služebníka přijde v den, kdy to nečeká, a v hodinu, kterou netuší, ⁵¹vyžene ho a vykáže mu úděl mezi pokrytci; tam bude pláč a skřípění zubů.“

ÚT 27. května – POD JEHO NOHAMA

Ž 47:2-5 „²Lidé všech národů, tleskejte v dlaně, hlaholte Bohu, plesejte zvučně. ³Hospodin, Nejvyšší, vzbuzuje bázeň, on je Král velký nad celou zemí. ⁴Podrobí nám lidská společenství, národy k nohám nám složí. ⁵Vybral nám za náš dědičný podíl chloubu Jáкова, jehož si zamiloval.“

Jb 1:7 „Hospodin se satana zeptal: „Odkud přicházíš?“ Satan Hospodinu odpověděl: „Procházel jsem zemi křížem kráčem.““

Gn 13:17 „Teď projdi křížem kráčem tuto zemi, neboť ti ji dávám.“

1Te 4:13-18 „¹³Nechceme vás, bratři, nechat v nevědomosti o údělu těch, kdo zesnuli, abyste se nermoutili jako ti, kteří nemají naději. ¹⁴Věříme-li, že Ježíš zemřel a vstal z mrtvých, pak také víme, že Bůh ty, kdo zemřeli ve víře v Ježíše, přivede spolu s ním k životu. ¹⁵Toto vám říkáme podle slova Páně: My žijí, kteří se dočkáme příchodu Páně, zesnulé nepředejeme. ¹⁶Zazní povel, hlas archanděla a zvuk Boží polnice, sám Pán sestoupí z nebe, a ti, kdo zemřeli v Kristu, vstanou nejdříve; ¹⁷potom my žijí, kteří se toho dočkáme, budeme spolu s nimi uchvázeni v oblacích vzhůru vstříc Pánu. A pak už navždy budeme s Pánem. ¹⁸Těmito slovy se vzájemně potěšujte.“

Za 14:4.5.9 „⁴V onen den stanou jeho nohy na hoře Olivové, ležící na východ od Jeruzaléma. Olivová hora se rozpoltí vpůli od východu na západ velmi širokým údolím. Polovina hory uhne k severu a polovina k jihu. ⁵Vy pak budete utíkat údolím mezi těmito mými horami, neboť to horské údolí bude sahat až k Asalu. Budete utíkat, jako jste utíkali před zeměřesením za dnů judského krále Uzijáše. Pak přijde Hospodin, můj Bůh, a s tebou všichni svatí, Bože. ⁹Hospodin bude Králem nad celou zemí; v onen den bude Hospodin jediný a jeho jméno jediný.“

ST 28. května – VÍNO A KREV

Ž 75:2.3.8-11 „Vzdáváme ti chválu, Bože, vzdáváme ti chválu! Tvé jméno je blízko, vypráví se o tvých divcích. ³„Já určím tu chvíli, kdy vykonám soud dle práva. [...] ⁸jenom Bůh je soudce: jednoho poníží, druhého povýší. ⁹Hospodin má v ruce kalich: víno kvasí, je plné příměsků, z něho nalévá a vypijí je i s kaly až do dna všichni svévolníci země. ¹⁰A já to budu navěky hlásat, budu zpívat žalmy Jákobovu Bohu. ¹¹A všem svévolníkům srazím rohy, rohy spravedlivého se zvednou.“

Ž 75 „¹Pro předního zpěváka, jako: „Nevyhlažuj!“ Žalm; pro Asafa, píseň. ²Vzdáváme ti chválu, Bože, vzdáváme ti chválu! Tvé jméno je blízko, vypráví se o tvých divcích. ³„Já určím tu chvíli, kdy vykonám soud dle práva. ⁴Země se rozplyne se všemi, kdo na ní sídlí; já jsem to, kdo dává pevnost jejím sloupům.“ ⁵Potřeštěncům říkám: Nechte ztřeštěnosti! Říkám svévolníkům: Nezvedejte svoje rohy vzhůru, nemluvte s tak drzou šíjí! ⁶Nikdo od východu, nikdo od západu, nikdo od hornatě pouště, ⁸jenom Bůh je soudce: jednoho poníží, druhého povýší. ⁹Hospodin má v ruce kalich: víno kvasí, je plné příměsků, z něho nalévá a vypijí je i s kaly až do dna všichni svévolníci země. ¹⁰A já to budu navěky hlásat, budu zpívat žalmy Jákobovu Bohu. ¹¹A všem svévolníkům srazím rohy, rohy spravedlivého se zvednou.“

Mt 26:26-29 „²⁶Když jedli, vzal Ježíš chléb, požehnal, lámal a dával učedníkům se slovy: „Vezměte, jezte, toto jest mé tělo.“ ²⁷Pak vzal kalich, vzdal díky a podal jim ho se slovy: „Pijte z něho všichni. ²⁸Neboť toto jest má krev, která zpečetuje smlouvu a prolévá se za mnohé na odpuštění hříchů. ²⁹Pravím vám, že již nebudu pít z tohoto plodu vinné révy až do toho dne, kdy budu s vámi pít kalich nový v království svého Otce.““

Zj 14:9-12 „⁹Za nimi letěl třetí anděl a volal mocným hlasem: „Kdo kleká před šelmou a před její sochou, kdo přijímá její cejch na čelo či na ruku, ¹⁰bude pít víno Božího rozhorlení, které Bůh nalévá neřederé do číše svého hněvu; a bude mučen ohněm a sírou před svatými anděly a před Beránkem. ¹¹A jeho muka neuhasnou na věky věků a dnem ani nocí nedojde pokoje ten, kdo kleká před šelmou a jejím obrazem a nechal si vtisknout její jméno. ¹²Zde se ukáže vytrvalost svatých, kteří zachovávají Boží příkázání a věrnost Ježíši.““

2Pa 32 „¹Po těchto událostech a skutcích věrnosti přitáhl Sancherib, král asyrský. Přitáhl do Judska, oblehl opevněná města a nařídil, aby mu prolomili hrady. ²Když uviděl Chizkijáš, že Sancherib přitáhl a že se chystá do boje proti Jeruzalému, ³dohodl se s velmoži a bohatýry, že zasypou vodní prameny, které byly vně za městem, a ti mu poskytli pomoc. ⁴Shromáždilo se množství lidu a zasypaly všechny prameny i potok, který protékal středem země. Řekli: „Proč mají asyrští králové najít tolik vody, až přitáhnou?“ ⁵Král vládl pevně. Dal se do přestavby celé hradební zdi, která byla samá trhlina, a vyhlal ji až po věže. Zvenčí vystavěl další hradební zeď. Opravil též Miló v Městě Davidově a pořídil množství oštepů a štítů. ⁶Nad lidem ustanovil vojenské velitele a shromáždil je k sobě na prostranství v bráně města. Promluvil jim k srdci: ⁷„Buďte rozhodní a udatní, nebojte se a neděste se asyrského krále ani toho hlučícího davu, který je s ním. S námi je někdo větší než s ním. ⁸S ním je paže lidská, ale s námi je Hospodin, náš Bůh, aby nám pomohl a vedl naše boje.“ ⁹Lid se spolehl na slova Chizkijáše, krále judského. ¹⁰Potom Sancherib, král asyrský, když s celou svou brannou mocí stál proti Lakíši, poslal své služebníky do Jeruzaléma k Chizkijášovi, králi judskému, a k celému Judovi, který byl v Jeruzalémě, se vzkazem: ¹¹„Toto praví Sancherib, král asyrský: Na co spoléháte, že chcete zůstat v obleženém Jeruzalémě? ¹²Nesvedl vás Chizkijáš? Umoří vás hladem a žízni, když říká: ‚Hospodin, náš Bůh, nás vysvobodí ze spárů asyrského krále.‘ ¹³Cožpak ten Chizkijáš neodstranil posvátná návrší a oltáře a nenařídil Judovi a Jeruzalému: ‚Jen před jediným oltářem se budete klanět a na něm budete pálit kadidlo?‘ ¹⁴Nevíte, co jsem udělal já a moji otcové všem národům zemi? Cožpak dokázali bohové pronárodů těch zemí vysvobodit svou zemi z mých rukou? ¹⁵Který ze všech bohů těch pronárodů, které moji otcové vyhubili jako klaté, dokázal svůj lid vysvobodit z mých rukou? Že by vás Bůh dokázal vysvobodit z mých rukou vás? ¹⁶At' vás Chizkijáš nepodvádí a at' vás nesvádí; nevěřte mu! Žádný bůh žádného pronároda ani království nedokázal vysvobodit svůj lid z mých rukou ani z rukou mých otců. Ani vaši bohové vás z mých rukou nevysvobodí.“ ¹⁷A ještě dál mluvili jeho služebníci proti Hospodinu Bohu a proti jeho služebníku Chizkijášovi. ¹⁸Psal také dopisy, jimiž haněl Hospodina, Boha Izraele. Říkal o něm: „Jako nevysvobodili bohové pronárodů těch zemí svůj lid z mých rukou, tak nevysvobodí ani Bůh Chizkijášův svůj lid z mých rukou.“ ¹⁹Volali zplna hrda judsky na jeruzalémský lid, který byl na hradbách, aby na ně padl strach a hrůza, aby dobyli město. ²⁰Mluvili o Bohu Jeruzaléma jako o božích národů země, díle lidských rukou. ²¹Proto se král Chizkijáš a prorok Izajáš, syn Amósův, modlili a úpěnlivě volali k nebesům. ²²Hospodin poslal anděla a zahubil v táboře asyrského krále všechny bohatýry, vévody a velitele. Král musel s ostudou odtáhnout zpět do své země. Když vešel do domu svých bohů, ti, kteří vzešli z jeho lůna, jej tam srazili mečem. ²³Hospodin zachránil Chizkijáš a obyvatele Jeruzaléma z rukou Sancheriba, krále asyrského, i z rukou ostatních nepřátel a zabezpečil je ze všech stran. ²⁴Mnozí přinášeli do Jeruzaléma dary Hospodinu i vzácné dary Chizkijášovi, králi judskému. Od té chvíle byl v očích všech pronárodů vyvýšený. ²⁵V oněch dnech Chizkijáš smrtelně onemocněl.

Modlil se k Hospodinu a ten k němu promluvil a dal mu zázračné znamení. ²⁵Ale Chizkijáš za prokázané dobrodiní nebyl vděčný, jeho srdce se stalo domýšlivým. Proto jej i Judu a Jeruzalém postihlo Hospodinovo rozlíčení. ²⁶Pak se Chizkijáš za pýchu svého srdce pokořil, on i obyvatele Jeruzaléma, a Hospodinův hněv na ně za dnů Chizkijášových nedolehl. ²⁷Chizkijáš měl bohatství a převelikou slávu. Nahromadil poklady stříbra, zlata, drahokamů, balzámů, štítů i všelijakých vzácných předmětů. ²⁸Měl sklady pro úrodu obilí, pro mošt a čerstvý olej, i stáje pro dobytek všeho druhu a ve stájích stáda dobytka. ²⁹Nastavěl si města a měl mnoho bravu i skotu, neboť mu Bůh dal velice mnoho jmění. ³⁰Chizkijáš zasypal horní vody Gichónu a svedl je spodem přímo na západ do Města Davidova. Všechno Chizkijášovo počínání provázel zdar. ³¹Jenom tehdy, když k němu byli poslání vyslanci knížat babylónských, aby se dotazovali na zázračné znamení, které se stalo v té zemi, jej Bůh opustil. Tak jej podrobil zkoušce, aby poznal všechno, co je v jeho srdci. ³²O ostatních příbězích Chizkijášových i o jeho zbožných činech se dále píše ve Vidění proroka Izajáše, syna Amósova, zapsaném v Kniže králů judských a izraelských. ³³I uleh Chizkijáš ke svým otcům a pohřbili ho ve svahu při hrobech Davidovců. Celý Juda a obyvatele Jeruzaléma mu při jeho smrti prokázali poctu. Po něm se stal králem jeho syn Menaše.“

2Kr 19 „¹Když to král Chizkijáš uslyšel, roztrhl své roucho, zahalil se žíněnou suknicí a vešel do Hospodinova domu. ²Poslal Eljakima, který byl správcem domu, píše Šebnu a starší z kněží zahalené žíněnými suknicemi k proroku Izajášovi, synu Amósovu. ³Měli mu vyřídit: „Toto praví Chizkijáš: Tento den je den souzení, trestání a ponižování; plod je připraven vyjít z lůna, ale rodička nemá sílu k porodu. ⁴Kéž Hospodin, tvůj Bůh, slyší všechna slova nejvyššího číšníka, kterého poslal jeho pán, král asyrský, aby haněl Boha živého. Kéž jej Hospodin, tvůj Bůh, potrestá za ta slova, která slyšel. Pozdvihni hlas k modlitbě za pozůstatek lidu, který tu je.“ ⁵Služebníci krále Chizkijáše přišli k Izajášovi. ⁶Izajáš jim řekl: „Vyřídte svému pánu: Toto praví Hospodin: Neboj se těch slov, která jsi slyšel, jimiž mě hanobili sluhové asyrského krále. ⁷Hle, uvedu do něho ducha, uslyší zprávu a vrátí se do své země. V jeho zemi jej nechám padnout mečem.“ ⁸Když se nejvyšší číšník vracel, uslyšel, že asyrský král odtáhl od Lakíše. Zastihl ho, jak bojuje proti Libně. ⁹Asyrský král totiž uslyšel o Tirhákovi, králi kúšském: „Hle, vytáhl proti tobě do boje!“ Poslal znovu k Chizkijášovi posly se vzkazem: ¹⁰„Toto vyřídte Chizkijášovi, králi judskému: At' tě nepodvede tvůj Bůh, na něhož spoléháš, že Jeruzalém nebude vydán do rukou asyrského krále. ¹¹Hle, slyš jsi o tom, co učinili králové asyrští všem zemím, že je zničili jako klaté. A ty bys byl vysvobozen? ¹²Zda bohové těch pronárodů, jimž přinesli zkázu svých otcovů, mohli vysvobodit Gózan, Cháran, Resef a syny Edenu, kteří byli v Telasáru? ¹³Kde je král Chamátu a král Arpádu a král města Sefarvajimu, Heny a Ivy?“ ¹⁴Chizkijáš vzal dopisy z ruky posílů, přečetl je a pak vstoupil do Hospodinova domu a rozložil je před Hospodinem. ¹⁵Chizkijáš se před Hospodinem modlil: „Hospodine, Bože Izraele, který sídlíš nad cheruby, ty sám jsi Bůh nade všemi královstvími země. Ty jsi učinil nebesa i zemi. ¹⁶Nakloň, Hospodine, své ucho a slyš, otevři, Hospodine, své oči a viz! Slyš slova Sancheribova, která vzkázal, aby haněl Boha živého. ¹⁷Opravdu, Hospodine, králové asyrští zničili pronárody i jejich země. ¹⁸Jejich bohové vydali ohni, protože to nejsou bohové, nýbrž dílo lidských rukou, dřevo a kámen, proto je zničili. ¹⁹Ale teď Hospodine, Bože náš, zachraň nás prosím z jeho rukou, ať poznají všechna království země, že ty, Hospodine, jsi Bůh, ty sám!“ ²⁰I vzkázal Izajáš, syn Amósův, Chizkijášovi: „Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: Slyšel jsem, když ses ke mně modlil kvůli Sancheribovi, králi asyrskému. ²¹Toto je slovo, které o něm promluvil Hospodin: Pohrdá tebou, vysmívá se ti panna, dcera sijnóská! Potřásá nad tebou hlavou dcera jeruzalémská. ²²Koho jsi haněl a hanobil? Proti komu jsi povýšil hlas a oči pyšně vzhůru zvedl? Proti Svatému Izraele. ²³Svími posly jsi pohaněl Panovníka, když jsi řekl: ‚Se svou nespočetnou vzbou jsem vytáhl do horských výšin na libanónské stráně. Pokácím tam statné cedry, skvělé cypřiše, vstoupím do jeho nejzazších koutů, do křovin a hájí. ²⁴Já jsem vykopal studny a napil se cizí vody, svými chodidly jsem vysušil všechny průplavy Egypta. ²⁵Což jsi neslyšel, že zdávna jsem to připravoval, už za dnů dávnověkých to chystal? Nyní to uskutečním. V hromady sutin se změní opevněná města. ²⁶Jejich bezmocní obyvatele jsou vyděšeni a zostuzeni, jsou jako bylina polní, zelenající se býlí, tráva na střechách, rez v obilí nepožatém. ²⁷Vím o tobě, ať sedíš či vycházíš a vcházíš, jak proti mně běsníš. ²⁸Protože proti mně tak běsníš a tvá drzost stoupá do mých uší, proleču ti chřipím kruh a do úst vložím uzdu. Odvedu tě cestou, po níž jsi přišel. ²⁹Toto ti bude znamení: V tomto roce budete jíst, co vyroste samo, i druhý rok to, co samo vzejde, ale třetí rok sejte a sklízíte, vysazujte vinnice a jezte jejich plody. ³⁰Ti z Judova domu, kteří vyvážnou a zůstanou, opět se zakoření a vydají ovoce. ³¹Z Jeruzaléma vyjde pozůstatek lidu a z hory Sijónu ti, kdo vyvážli. Horlivost Hospodina zástupů to učiní!“ ³²Proto praví Hospodin o králi asyrském toto: „Nevejde do tohoto města. Ani šíp tam nevstřelí, se štíty proti němu nenastoupí, násep proti němu nenavrší. ³³Cestou, kterou přišel, se zase vrátí, do tohoto města nevejde, je výrok Hospodinův. ³⁴Budu štítem tomuto městu, zachráním je kvůli sobě a kvůli Davidovi, svému služebníku.“ ³⁵Stalo se pak té noci, že vyšel Hospodinův anděl a pobil v asyrském táboře sto osmdesát pět tisíc. Za časného jitra, hle, všichni byli mrtví, všude mrtvá těla.